

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane \$20 letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN
of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$2.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOL. X. NO. 36

83

KONVENCIJA NARODNEGA BRATSKEGA KONGRESA

Enaindvajseta konvencija Narodnega bratskega kongresa ameriškega (National Fraternal Congress of America), ki se je v drugi polovici meseca avgusta vršila v obmorskem mestu Atlantic City, N. J., je bila v mnogih ozirih zelo zanimiva in poučna. Pred vsem je pokazala udeležencem te konvencije, da se morajo vse bratske podporne organizacije v tej deželi boriti s skoro docela enakimi težkočami, bodisi, da so tiste težkoče produkti normalnih časov ali pa posledice večletne depresije.

To je vredno poudariti, kajti člani slovenskih podpornih organizacij navadno mislimo, da imajo le naše slovenske in druge tujejezične organizacije potežkoče, da obdržijo stare člane, da točno dobijo asesmente in da pridobivajo nove člane, posebno mladino. Gleda tega smo morda Slovenci celo na boljšem od marsikatere velike ameriške organizacije, kajti stara slovenska poštenost in skrb za prihodnost je še vedno vsega priznanja vredna in se je v mnogih slučajih prenesla tudi na tu rojeno slovensko mladino.

Naše organizacijsko delo prinaša včasih takoj borne uspehe, da se nas loteva malodušnost. Zato je zelo dobro, da se včasi na najbolj avtentičnem mestu prepričamo, da tudi druge, velike in močne organizacije ne žanjejo uspehov brez velikega truda. Prav pa je tudi, da se od teh organizacij učimo vztrajnosti in optimizma, ker tega nam včasi ali mestoma manjka. Razne velike ameriške podporne organizacije bodo rastle in napredoval, ker imajo voljo in odločnost za to. Prav tako bodo rastle in napredovala naše slovenske podporne organizacije, samo če mi hočemo. Pogoji za rast in napredok so pri nas prav tako dobri, v nekaterih ozirih, na primer glede bolniške, odškodninske in operacijske podpore, pa še boljši. Pojme imamo mi prav tako široko, saj lahko spremamo kot člane osebe katerekoli narodnosti, samo da so združeni, v pravi starosti in belega plemena. Naše slovenske podporne organizacije, ki so nad stoprocentno solventne, so prav tako trdne in imajo prav tako dobre pogoje za obstoj in napredok, kot druge. Ako so druge po članstvu in finančah močnejše, imajo pa tudi večje obveznosti.

Ideja podpornega zavarovanja in pravega bratstva v Ameriki tekmo depresije ni obledela, ampak se je sijajno razširila na vsej črti. To je jasno pokazala 21. konvencija Narodnega bratskega kongresa.

Dober gospodar je tisti, ki v prvi vrsti skrbi, da je njevo posestvo v lepem redu in ki včasi stopi tudi okoli sosedov pogledat, kako oni gospodarijo, da se kaj nauči; če ne drugega, vztrajnosti in samozavesti. Zaradi tega je zelo praporčljivo, da tudi naše slovenske podporne organizacije, ki so pridružene Narodnemu bratskemu kongresu, pošljajo svoje zastopnike na letne konvencije tega kongresa. Ti zastopniki pa naj bi tisto, česar so se naučili na teh konvencijah, s pridom izrabili na sejah lastnih glavnih odborov, obenem pa naj bi na primeren način obvestili članstvo kako dobre so njihove organizacije v primeri z drugimi. Mi lahko vprijemo, kolikor hočemo, da je ta ali ta naša organizacija najboljša, držalo pa bo to šele, kadar moremo to podpreti potom primerjanja z drugimi sličnimi organizacijami.

Pisec tega članka, ki je imel priliko se udeležiti 21. konvencije Narodnega bratskega kongresa, lahko po tem, kar je videl in slišal na tej konvenciji, mirne duše zagotoviti naše članstvo, da ni v Zedinjenih državah nobene boljše bratske podporne organizacije kot je J. S. K. Jednota.

Poslovjanje konvencij Narodnega bratskega kongresa se seveda zelo razlikuje od poslovjanja naših konvencij. Poleg neizogibnih pozdravov je največ predavanja in referatov. Vse to je naštudirano in pripravljeno v naprej od raznih odborov in odsekov. Nekatera teh predavanja so vrlo zanimiva in poučna, posebno od državnih zavarovalniških komisarjev, aktuarjev, finančnih izvedencev itd. Zanimivo je, da včasi tudi taka "učena" konvencija pride v zagatu, prav kot naše konvencije, katere tvorijo po večini preprost delavci. Tako je na primer ob prilikih nekih volitev nastala precejšna zmeda, precej nejasnosti, kontroverz in debatiranja in končno tudi precej dobrošnega smeha, predno je bil razvozlan gordinski voz. To kljub temu, da je bilo na konvenciji mnogo glavnih uradnikov velikih organizacij, mnogo odvetnikov, urednikov, zdravnikov, sodnikov, aktuarjev in drugih učenih ljudi.

Narodni bratski kongres v Ameriki je na en način zelo koristna izmenjavnica idej, mnjenj in izkušenj raznih bratskih podpornih organizacij. V glavnem pa je ta kongres vrhovni čuvaj interesov vseh pridruženih in nepridruženih bratskih podpornih organizacij v tej deželi. Zmožni zastopniki tega kongresa zasledujejo delovanje zveznega kongresa in posameznih državnih postavodaj in skušajo preprečiti sprejem podpornim organizacijam škodljivih postav. Za-

stopnik ene same organizacije, pa naj bi bila tudi največja, navadno ne more doseči dosti, medtem ko zastopnika osmih milijonov članov-državljanov postavodajalcu že precej spoštljivo poslušajo.

V nekaterih državah skušajo bratske podporne organizacije obdavčiti in Narodni bratski kongres se z vso silo bori proti temu. Postave glede defaltiranja raznih municipalnih bondov Narodni bratski kongres sicer ni mogel preprečiti, dosegel pa je, da je bila dotična postava sprejeta v omiljeni in za bratske organizacije manj nevarni obliki, kot je predvideval prvotni načrt. Narodni bratski kongres ima v načrtu tudi poseben odbor, ki naj gre na roke organizacijam, katere imajo opravka z defaltiranimi bondi.

V Narodni bratski kongres spada dosedaj okrog 80 bratskih podpornih organizacij, ki plačujejo letno članarino po številu svojih članov. Članarina je primeroma nizka, če upoštevamo veliko in važno delo, katero ta kongres vrši in katerega ne bi mogla uspešno vršiti nobena posamezna organizacija. Članice so organizacije z velikim in malim številom članstva; največja šteje 505,635, najmanjša pa 3,137 članov. Naša J. S. K. Jednota je sicer bolj med malimi sestrami, toda še daleč ne najmanjša. Kar pa se njene jakosti, življenjske sile in splošnega sistema tiče, pa je neoporečno v vrstah najboljših.

Vsak član, ki dela za J. S. K. Jednoto, naj bo prepričan, da dela za organizacijo, ki je finančno trdna, ki ima dober sistem in dobro upravo in ki je polna življenjske sile, ter ima vsled tega prav tako dobre ali boljše pogoje za obstoj in napredok kot katerakoli druga slična organizacija v tej deželi.

KOGAR SE TIČE . . .

Samopostavljeni chicaški kritik vseh slovenskih aktivnosti v Zedinjenih državah mi je s trditvijo, da je glavni odbor JSKJ pri moji malenkosti "izvršil zelo dobro izbiro," napravil zelo lep kompliment. Skoraj sem v dvomu, če ga zaslужim. Vsekakor, hvala!

Asimilacija v JSKJ zame ni bila niti malo težka. Nobenemu članu se v naši organizaciji ne vršuje nikake verske ali politične doktrine. Nikogar se ne protežira niti se zapostavlja ali napada zaradi njegove verske ali politične pripadnosti ali nepripadnosti. V naši bratski podporni organizaciji in NJENEM GLASILU ni prostora za nikako doloceno ali nedoloceno versko ali politično propagando. Tunaj iste, to je privatno, pa se lahko vsak član to zadevno udejstvuje kjer hoče, ali pa nikjer.

Moje poročilo na polletnem zborovanju gl. odbora JSKJ, da je naša kampanja v prvih šestih mesecih tega leta dosegla zelo lep uspeh, dasi Jednota ni posiljala glavnih odbornikov na razne društvene prireditve in dasi naša kampanja ni imela nikake pomoci od nikakih sil izven Jednote, podpišem še danes brez rezervacij.

Ce je glavni odbor JSKJ na polletnem zborovanju sklenil, da se v bodoče na zelo pomembne društvene prireditve posilja posamezne odbornike, je to pač storil v menju, da bo to uspš kampagne ŠE POVEČALO. Vsekakor bo glavni odbor o vsakem takem slučaju posebej razpravljal in glasoval in bo upošteval le izredno važne prilike.

Ponovim, da JSKJ ni dobivala pri svoji kampanji nikake pomoči od kakršnihkoli sil izven Jednote. Ako jo dobiva kakšna druga organizacija in v kakšni meri jo dobiva, je njena zadeva.

Moje poročilo polletnemu zborovanju gl. odbora JSKJ, v katerem se je tikoval naše kampanje, je bilo v prvi vrsti namenjeno pesimistom v glavnem odboru in izven istega, ki so se pritoževali da kampanja ni doсти uspešna.

Kar se tiče "tendenčnosti," se mi pa zdi, da jih kritiku ni treba iskati v Novi Dobi; če ga zanimajo, našel jih bo dovolj mnogo bližje. Seveda, če jih bo hotel priznati.

Vsak kritik, tudi chicaški, ima neoporečno pravico, da kritizira vse, kar mu ni všeč. Kar kritizirajo naj fantje, ako jih veseli. Koliko bodo kritike zaledle in koliko bodo kritikom koristile, meni ne ne zanima dosti. Pripomnim naj le skromno, da so člani JSKJ znani voditi in upravljati svojo organizacijo prav zadoroljivo do sedaj in bodo to znali tudi v bodoče, brez vmešavanja od strani NEČLANOV. Tudi kampanja za pridobivanje novih članov v prvi polovici tega leta je bila uspešna in bo, po sedanjih znakih soditi, v drugem polletju še bolj uspešna — brez pomoči od zunaj.

A. J. T.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz prve strani)

in izvajajoča. Meni so se zdela kot nekaka skupina izrazov silne moči silne republike, toda ta moč ni bahava, ni izvajajoča ali preteča, ampak prej dobrohotna, čeprav dostenjno samozaščitna. K lepoti mesta mnogo stvari, kajti lepa drenaža skoro vse ceste in to celo v trgovinskih delih mesta. Bresti, lipe, hrasti, jagnedi, favori in platane prevladajo. V nekaterih parkih sem opazil tudi velike vedenzelne magnolije, ki so me prepričale, da ima Washington milo, že nekoliko južno klimo. Ogromno število dreves daje mestu prijazen, svež in živiljenja pola značaj.

Vsi smo kolikor toliko udarjeni na denarno stran, zato sem v Washingtonu na vsak način hotel videti tisto tovarno, kjer delajo denar in tiskajo znamke. Za stopnik ene same organizacije, pa naj bi bila tudi največja, navadno ne more doseči dosti, medtem ko zastopnika osmih milijonov članov-državljanov postavodajalcu že precej spoštljivo poslušajo.

sto in še drugače uniformirano zverino. Skoro bi rekel, da "vse, kar lazi, vse, kar plava, vse, kar leta, peš hiti," je tam, od slonov, nosorogov, medvedov, divjih oslov in opic do orlov, kuščarjev, klopotač, krokodilov, žab, ščurkov, morskih psov, tarantul itd. Ce bi hotel navesti samo imena vseh državljanov velikega zoologičnega parka, ki je res park v pravem pomenu besede, bi porabil vsaj par kolon prostora. Kogar pot nanese v Washington in ga zanima čudovita raznoličnost predstavnikov živalskega sveta, naj ne pozabi obiskati tega parka. Jaz sem se zamudil tam celo popoldne in mi ni žal. Tu di to bolj ali manj oddaljeno našo žlaho je vredno pogledati, če je prilika.

Prometne regulacije so v vsakem mestu drugačne, zato se je treba v vsakem večjem mestu, ter seveda tudi v Washingtonu, posebej učiti skakanja pred avtomobili. K sreči povsod velja rdeča luč za "zapik" ali "stoj," zeleno pa za odpik ali prostot, četudi ima ta takozvana prosta pot marsikje mnogo stranskih neprilik. Človek se pri tem res mnogo nauči, obenem pa dobi tako mirne žive kot pomladni zajec v začetku lovskih sezon. Moje oči so postale tako zdresirane na zeleno luči, da sem vsak večer gledal zeleno kot "lntvern" v deveti deželi, ki mu je prefiguriran neznani junak odpeljal zakletko princu.

S predsednikom Rooseveltom se nisva nič videla, ko sem bil v Washingtonu, pa mislim, da mi bo oprostil. Prav za prav je njegova krivda, ker je bil prav tisti čas odsel na piknik nekam v državo New York in to kar sredi tedna. Seveda, predsednik Zedinjenih držav si lahko vzame čas za počitnice in zeleno luči, da sem vsak večer gledal zeleno kot "lntvern" v deveti deželi, ki mu je prefiguriran neznani junak odpeljal zakletko princu.

S predsednikom Rooseveltom se nisva nič videla, ko sem bil v Washingtonu, pa mislim, da mi bo oprostil. Prav za prav je njegova krivda, ker je bil prav tisti čas odsel na piknik nekam v državo New York in to kar sredi tedna. Seveda, predsednik Zedinjenih držav si lahko vzame čas za počitnice in zeleno luči, da sem vsak večer gledal zeleno kot "lntvern" v deveti deželi, ki mu je prefiguriran neznani junak odpeljal zakletko princu.

Trgovinska pogajanja med Rusijo in Zedinjenimi državami so se za enkrat razbilja, ker je predsednik Roosevelt izjavil, da je proti temu, da bi se počutil boljše, kot sem se počutil jaz na omenjenih treh piknikih v Pensylvaniji. Moje letosne počitnice sem tako zaključil kar s tremi pikniki med sobrati in sestrami, rojaki in rojakinjam, ki nedvomno predstavljajo cvet našega naroda v tej deželi. Morda so sobrati in rojaki v drugih naselbinah prav tako dobitni, aktivni, gostoljubni in vsestransko ljubezni, točno pač v tem, da so počitnice znamenite.

Pravijo, da je konec dober, je vse dobro. Moje počitnice so bile vseskozi lepe in prijetne, zaključek istih pa je bil najlepši. Zavezani je bil z zlatom pentljom bratstva in prijateljstva. Vsem, ki so mi omogočili tako prijetne počitnice, sem iskreno hvalezen in jih bom ohranil v najgorkejšem kotičku mojih spominov. En teden počitnic v letu ni mnogo, toda če so prijetne, odtehtajo 12 mesecev garančije. Upam in želim, da mi usoda nakloni še mnogo tako lepih počitnic kot so bile letosne.

Washington ima med neštevilnimi drugimi znamenitostmi tudi največjo zbirko velike in male zverine v tej deželi. S tem ne mislim domačih in tujih diplomatom ter visokih in nizkih državnih funkcionarjev, ampak prav kosmatih državnih funkcionarjev. Vseh vrst, ampak prav kosmatih, ščetinasto, luskina-

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

Minneapolis, Minnesota

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odbor:

Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.

Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 1257 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.

Tajnik: ANTON ZBASNIK, Ely, Minn.

Pomočni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.

Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.

Urednik-uptiskarski glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

b) Nadzorni odbor:

Predsednik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.

1. nadz

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Nova Doba

CURRENT THOUGHT

Back to School

For boys and girls attending grammar school the month of September means a return to the classroom to continue the study of the three "R's." To many it means the end of vacation and a resumption of dull study, but to some it means a return again of their favorite pursuit for more knowledge. General consensus of opinion seems to be that all boys and girls dread the return to grammar school after three months of vacation. Such is not the case, as several of our juvenile members expressed themselves through the juvenile section of Nova Doba they are glad school will begin again and that, although they looked forward to their vacation, they are not sorry it is over.

High school students also will begin school this month. To the fortunate few who spent the summer months vacationing in the mountains or at the seashore the return to the monotonous classes of algebra, English, science, biology, etc., will be a hard task. But to many, indeed the majority, of high school students who had to go to work during the summer days the month of September means an opportunity to return to the class further enlightenment.

Universities all over the country open their fall classes to students graduating from high schools. The month of September holds a real attraction for this group of students who are eager to continue or commence branches of higher learning. A visitor to the campus about the middle of September finds young men and women full of enthusiasm, full of life and ambition. Undoubtedly, a large portion of the student body has had actual contact with the hard knocks of life. They realize the importance of grinding off the rough spots of ignorance in order to equip themselves better when they are ready to go in and follow their chosen occupation.

Today a graduate of a university does not find the path of uncleared for him when he is ready to go to work in a business office, or when he is ready to put his technical knowledge to practical use. He finds that actual experience in his chosen field is considered far more important than just an education, either, he finds that he must compete with men who have had similar training and with years of experience. The young graduate soon finds out for himself that the outside world is not moring for his services, although he has a much better chance of making connections than the men with just a high school education.

Graduates of professional schools meet even with more obstacles in life than their fellow graduates looking for jobs. The doctor of medicine, doctor of dentistry, attorney-at-law starting must establish himself in a community. He is a business by himself. Many a young doctor and young lawyer wishes he could return to school when the month of September comes and instead of following his practice.

* * *

Many of our juvenile and adult members are returning back to school this month. The group of members attending high schools and universities are in a good position to understand working principles underlying our organization. Trained to analyze each situation as it presents itself, this class of student realizes the many advantages offered by our organization to its members.

Today we find many high school and university students some of the most ardent supporters of our SSCU. Belonging to the student does not merely mean paying assessments to the student, he appreciates the many opportunities at his command, if will but take advantage of them.

A lodge offers contact with part of the outside world. The student comes face to face with men of experience and lessons learned from such contacts are just as important as any of higher learning.

FROM THE OFFICE OF SUPREME TREASURER SSCU

Some lodges forward Union's checks to apply on payment of dues to the checks properly, in some cases omit the entire assessment for correction.

Louis Champa,
Supreme Treasurer, SSCU.

Subelj to Sing at Benefit Concert

Music lovers of Cleveland will be delighted to know that Anton Subelj will give a concert next Wednesday, Sept. 19, in the Slovene National Home on St. Clair Ave.

Proceeds of the concert will be used to purchase a painting from Gregory Pruscheck, Slovene artist of note, and present this work to the Ljubljana Art Museum as a gift from the Cleveland Slovenes.

Subelj, who will donate his services, will sing both Slovene and English numbers. A dance will follow the concert.

Every member get a new member.

Here Comes the Bride

By LITTLE STAN

Ely, Minn.—A cold, drizzling rain is falling, people scurry here and there, into buildings,

You're right again, folks, it's Little Stan himself, and he has a story.

The Morning News comes out, and big headlines tell you the story—"Lil Says Yes," "Prominent Girl of Lil and Stan Fame Says 'Yes' to Dan Cupid" . . . The story follows in detail

—Lillian Chelesnik, prominent local girl, famous for her part in the Lil and Stan column of the Nova Doba, and John (Howy) Sayovitz, distinguished member of the Arrowhead Lodge, were united in matrimony. The couple are very popular throughout the country, and their friends wish them all the happiness in the world. Now, isn't that something?

Well, now the first thing Little Stan will say, after bestowing congratulations to the happy couple is: Don't forget, you two, when that first one comes, it's got to be a girl . . . After all, I must have another Lil! Heh, heh! Well, best of luck anyway!

Well, that isn't all; other marriages have taken place during these past few weeks . . . That of Matt Zgong and Josephine Senta. Matt, or Bell as he is often called, is a member of the Arrowheads, and Josephine Senta is really a charming girl! Then, along comes John Boitz and Mary Dolence who said yes . . . Wedding bells are certainly breaking up the old gang, all right!

And don't tell me that Dan Cupid isn't a busy little man these days! Besides Danny is trying hard to effect another romance through the postal service . . . This should prove very interesting, as it involves the romantic aspirations of Little Stan and Betty Boop, who are so near and yet so far away! If anything turns out we will have to give the SSCU and the Nova Doba much credit. So, Dan Cupid, do your stuff! Well, enough for the romance, after all, somebody's got to be romantic in this paper!

And now we'll see what the Gophers are doing . . . No meetings have been called as yet, but there will be one very soon, and it will concern the preparation of the gigantic plans for the coming season of fun and entertainment. Plans are under way to bring Al Sky and his famous Clouds of Joy to the Washington Auditorium on Sept. 28, to start the 1934-35 season rolling. Meanwhile we will have Buddy Manella and his original band here at the Winton resort on Sept. 7. More about this later! Rain is still falling dismally and a figure wrapped tightly in the good old raincoat is seen emerging from a newspaper office. Yes, it's the Ely Shopper, and this fellow goes hurriedly on his way, be-

BRIEFS

Cleveland Interlodge Bowling League

is conducting negotiations to resume bowling competition among Cleveland lodges. The three local SSCU English-speaking units plan to enter teams in the circuit this season. On Monday, Sept. 24, officials of Interlodge are calling a meeting of representatives at Nahtigal's office, 6221 St. Clair Ave. In the past George Washington, No. 180; Betsy Ross, No. 186, and Collinwood Boosters, No. 188, presented formidable quintets, and every indications point to even stronger teams this season. Officers of the three Cleveland SSCU groups are urged to be present at next Monday's meeting as the game of soccer will also be taken under advisement.

Miss Anne Govednik of Chisholm, Minn., entered her freshman year at St. Cloud, where she will work part time for the first two years, and continue her studies the remaining two years through a scholarship provided by the people of Chisholm. This scholarship was started after the Tenth Olympiad held in 1932 in Los Angeles, when Miss Govednik was a member of the U. S. swimming team and placed in the finals. Local organizations and individuals are making contributions to the scholarship fund in recognition of her showing.

She will continue her training and plans to enter the competition for a place on the American team for the next Olympiad to be held in Berlin in 1936. Miss Govednik is a member of Lodge No. 30, SSCU, of Chisholm, Minn.

Mr. August Kollander has on display some beautiful specimens of embroidery and lace-making at the Cleveland E. 55th St. and St. Clair branch public library. Included in the display is a doll dressed in national costume, complete with headdress. The tiniest details of the costume, lace trimmings, embroidery, together with doilies and handkerchiefs, were brought over from Yugoslavia.

Incorporation of Chisholm, Minn., as a city of the Fourth Class was approved at a special election called by the St. Louis County Board of Commissioners in response to a local petition. Many Slovenes reside in Chisholm. The time of the new city's first municipal election will be decided by the county board.

C. and M. Rangers Meet

Ely, Minn.—Regular meeting of C. and M. Rangers will be held Wednesday, Sept. 19, at the Slovene National Home; meeting will begin at 7:30 p.m. Plans for our annual gathering will be discussed. Dancing will follow and every member may bring a friend along. Come on, Rangers, let's have 100 per cent attendance!

Mayme Majerle, Pres.

cause it is way past his bedtime and let's hope that tomorrow morning the good old sun comes out again, and with it Little Stan's cheery smile of welcome!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

From the SSCU Home Office

Excerpts Taken From the Proceedings of the Semi-Annual Session of the Supreme Board of the South Slavonic Catholic Union

Members of the Auditing Committee checked the Union's securities on deposit at the Northern National Bank of Duluth, July 23, and found them to be intact. The semi-annual audit of the books took place from July 24 to July 28, inclusive.

The semi-annual meeting of the Supreme Board commenced July 30 and concluded Aug. 2, 1934. The Supreme Auditing Committee reported to have found the books and records of the supreme secretary, supreme treasurer, and editor-manager to be true and correct. Financial report of receipts and disbursements as submitted by the Supreme Secretary, was ap-

Colorado Sunshine Plans Second Outdoor Meeting

First Open Air Meeting Meets With Success at Estes Park

Denver, Colo.—Here we are with you again, after an absence of some three weeks, to give you some of the latest news. Our last meeting was a great one, with many of the members in attendance. It was held in Estes Park in one of the member's cabins, and a very good time was had by all. We had plenty of refreshments, dancing and everything that goes to make an evening an enjoyable one.

So successful was our outdoor experiment that we decided to hold our next meeting on Smole's farm, which is 14 miles northwest of Denver on Arvada Road. The time of the assembly is Saturday night, Sept. 22, with the gavel ready to open discussions at 7:30 sharp. This is arranged for the convenience of all members, who will be notified by the writer just where to get together so that we may travel in a body. Plenty of action is promised for this meeting. And entertainment will be provided that will last until the wee hours of the morning. Hence, Colorado Sunshine members, reserve Sept. 22 for this occasion and be on hand to partake of a good time.

COLORADO NEWS

Joseph Peterlin, a member of Lodge No. 21, SSCU, of Denver, got married to Miss Josephine M. Tanko on Aug. 26, last. The bride is well-known in this vicinity. The couple were married in Globeville and the wedding breakfast was held at the home of the bride. Plans for a honeymoon trip to California are now being made, after which they will reside in Denver.

Miss Rose Usnick of Mt. Shavano Lodge, No. 224, SSCU, of Salida, was operated upon for acute appendicitis and is getting along very nicely.

Albin Petelin of our Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, is spending a two weeks' vacation in Rock Springs, Wyo., where he is also on business.

Miss Josephine Modic returned to her home in Denver after spending two years in California.

F. J. Smole, Sec'y,
No. 201, SSCU.

Plans AA, B and C. They shall also contain the assessment rates of every age for all types of certificates and a detailed description of the operation of

Plans AA, B and C. Two hundred of these booklets are to be leather-bound and 1,800 paper cover-bound.

Awards for enrollment of new members are to remain intact for an indefinite period.

Bro. Kolar's recommendation, to have the Supreme President of the SSCU make a special appeal to every individual member for enrollment of more new members during the next six months, was unanimously accepted.

The balance in the sports fund, as of June 30, 1934, is to be transferred into the disability fund to cover the deficit incurred in this fund. Beginning with Aug. 1, 1934, the sports fund is to be revived and used for which it was originally created. Until Jan. 1, 1935, only those lodges that were active during the membership campaign of the past six months shall be eligible to apply and receive compensation for promotion of athletic activities. All applications must be forwarded to the Home Office from whence the Supreme Secretary shall submit such applications to the members of the Supreme Board for approval.

By unanimous consent, the Supreme Board ruled to suspend assessments in the juvenile department for two months during the last half of the current year, said months to be designated by the Supreme Secretary.

All claims for maternity benefits are to be forwarded to the Supreme Medical Examiner's office and not the Home Office as was customary in the past.

Upon recommendation of the Supreme Secretary, the Supreme Board ruled that lodge secretaries must use all new forms that are available for the regular sick benefit; they must also be visited regularly by the lodge sick visiting committee, wherever possible.

By unanimous consent the Supreme Board approved the purchase of 2,000 booklets, similar to those used by the old line life insurance companies, from the lowest successful bidding firm. These booklets shall contain the non-forfeiture values of every age for a period of 20 years, for certificates in

Officers of Lodge No. 75

Meadow Lands, Pa.—In the roster of SSCU lodges published in Aug. 22 edition of Nova Doba appeared the list of officers of Lodge No. 75, SSCU, as elected at the annual meeting. However, at the last July meeting a change was effected and the following constitute the lodge's administrative committee:

President, Andrew Milavec Sr., Box 31; secretary, Andrew Milavec Jr., Box 31; treasurer, Frank Zitko, Box 547, all of Meadow Lands, Pa. Medical examiner is Joseph S. Wilson, Graff Bldg., Canonsburg, Pa. The lodge meets every third Sunday of the month at 9:30 a.m. in Bear's Hall of Meadow Lands, Pa.

Louis Kompare,
Assistant Supreme Secretary.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

GOZDNA VILA

Ob robu gozda je stala že dvajset let prosto kočica, v kateri je stanovali starci oglar s svojimi šestimi otroki. Žena mu je bila pred nekaj leti umrla in tako je bil ostal s petimi sinovi in ljubko hčerkico sam. Vsi dečki so bili zdravi in močni, razen najmlajšega — Tončka. Tonček je imel na hrbtni veliko grbo in je bil vključ v svojim desetim letom majhen kakov škrat. Obrazel je imel čudno zgrbanec in ble, le oči so bile svete in so venomer vprasjuče strmele tja v en dan. Njegovi braťje Ložek, Tine, Gašper in Jože, ga niso marali; nagajali so mu kjerko so mogli in ga preteplali. Tonček, ki je vsak dan gnat kravo in dve kozi na pašo, se je tam neštetokrat briško zjokal. Njegova edina tolazba je bila devetletna sestra Marica. Marica ga je imela iz vse duše rada, ker je poznala njegov dobro srce.

Nekega dne je šel Tonček spet s svojo skromno čređico do pasi. Baš preden se je odpravil od doma, ga je bil Gašper neusmiljeno pretepl, zato ni čudo, da se je Tonček na paši ustrelil v bridke solze. Ko si je takoj izplaknil prvo zgoco boj iz srca, je pokleplnik, sklenil roke in začel moliti:

"Ljubi, dobri Bog, kaj sem storil svojim bratom, da me tako sovražijo? Nič več ne prenesem tega življenja! Rotim te, usmili se mi v vzemni me s tega sveta. Kako rad bom ležal v črni jamičici pri svoji ljudi mamici!"

Tako se je Tonček v molitvi počasi pomiril. Z rokovom suknji si je obriral zadnje solze z lic. A kaj je bilo to? Kakor da bi bila zrastla iz tal, je stala pred njim krasna mlada žena v svileni obliki z dolgimi zlatimi lasmi. Tonček je obstal kakor okamenel. Lepa žena je pa stopila k njemu in ga mehko vprašala:

"Tonček, revček moj, ali me ne poznas?"

Tonček jo je pogledal in zmajal z glavo.

"Vila sem," je rekla mlada žena, "varuhinja vseh grdih in zapuščenih otrok. Vem, Tonček, siromaček, da te nihče ne mara, a jaz bi ti rada pomagala!"

Tesnoba je objela Tončekovo srce, in ves zamaknjeno je z vročičnim glasom zaščepatal: "Vila si? Prava vila? Oh, tedaj te prosim, pomagaj mi, pomagaj mi!"

Vila ga je pobožala z mehko roko in vprašala: "Povel mi torej kako željo, pa ti jo izpolnil!"

Tonček je dolgo premišljeval, in bolj je ugibal, kaj bi—manj se je upal z besedo na dan. Napisel je zašepeval: "Draga vila, sama stori kakor se ti zdi prav. Ne vem, kaj naj si želim... Mislim pa, da bi bil mnogo srečnejši, če bi me imeli bratje tako radi kakor moj ima Marica."

Vila je pokimala in velela Tončeku: "Zgodilo se bo tako, da bo zate prav. Pojd domov in ne budi ved žalosten." S temi besedami je vila izginila.

Tonček se je kakor v sanjah vračal s svojo čređico domov. Ko se je zgorzel, ko je našel doma svoje bratre grbaste in pobabiljene! Ko so braťje zagledali Tončka, so mu planili naproti in jeli z jokajočim glasom pripovedovali: "Med tem, ko si bil ti na paši je prišla k nam lepa mlada žena in nos po vrsti pobožala po hrbitih rečoč: 'Postanite takšni kakršen je Tonček, da se ne boste mogli več norčevati iz njega!' Preden smo vedeli kako in kaj, je izginila. Odpusti nam, Tonček, da smo grdo ravnali s teboj, šele zdaj vemo, kako okruti in zlobni smo bili!"

In Tonček, ki je imel dobro srce, jih je objel in se njimi vred raziskoval, tako so mu smilili. "Prosil bom vila, da vas resi," je dejal in jeli prisotni Booga, da bi muše enkrat poslat varuhinjo vseh grdih in žalostnih otrok. In glej, vrata so se odprala, in vila je stala pred njim. Tonček je padel pred njo na kolena in zuprosil:

"Usmil si mojih bratov, draga vila! Vrn jim zdrava telesa, glej, kako so nesrečni. Zal jem je, da so mi kedaj rekli slabu besedo in da so grdo ravnali z menoj!"

Vila se je ljubko nasmehnila, vzdignila Tončeka in ga toplo privila k sebi, med tem ko so še ozrla na Tončekovo brato, ki so kleče ječali okoli njega.

"Tonček, revček moj, tebi na ljubo storim, kar želiš! Vrnm jim zdrava telesa in prepričana sem, da bodo od slej zmerom dobrni s teboj. In ker si znova pokazal svojo plemenitost, dam tudi tebi zdravje in moč!"

Zgodilo se je, kakor je vila dejala. Vsi braťje so imeli mahoma spet zdrava, ravna telesa, in Marica se ni mogla dovolj negledati Tončka, ki je bil zdaj večji in močnejši od svojih bratov. Od slej so živelci otroci v najlepši slogi, in Tonček je postal ljubljenec svojih bratov, ki so se mu vsak dan iznova zahvaljevali, da jim je z dobroto poplačal vse, kar so mu bili hudega storili.

"Mlado Jutro."

Danilo Gorinšek:

PESEM O PAJKU

Pajek zjutraj: samo bede, zla, nadigre nam naprede. Pajek na večer le srče vprede v ure nam trpeče. Bilo srče, bilo bede—pajek prej naš dopred, mi pa sami srečo skujmo, pot si kvišku določujmo!

TIPPY'S HUNT FOR FAIRYLAND

Once upon a time a little fellow ran away and away, across the Dream Mountain, trying to find Fairyland. The little fellow's name was Tippy, and he wanted to find Fairyland, oh, so much!

All the flowers in the fields were fast asleep and as Tippy passed they seemed to be awakened by the flip-flap-flip of Tippy's slippers.

"Goodness," cried big Daisy—"Who is that?"

"Me," said little Tippy. "I am looking for Fairyland."

"Are you?" said the Daisy, and put her white fingers up over her face and went to sleep. Tippy waited patiently for her to speak again, but she wouldn't say another word. So he went on, his bright eyes peering around to catch a glimpse of the Gates of Horn.

A little brook ran pleasantly along and sang a dreamy song as it went.

"All the world has gone to sleep, Gone to sleep, gone to sleep, All things that walk or fly or creep Have gone to sleep, gone to sleep, But I'm awake forever."

Over and over it sang its little song, 'till Tippy began to feel drowsiness in his eyes and he sat down on the soft, cool grass, when—Splash—went something into the stream, and the drowsy

to your left."

Tippy began to pant and he felt a little cross that Mr. Rabbit should fool him!

"I'm getting tired," he said and stopped. "And here we are at the same old place!"

"But I've got to get dry," said Mr. Rabbit.

"Oh," said Tippy. "Shant I take you by the ears and swing you around until you get dry?"

"No," said Mr. Rabbit. "I guess I'm dry enough now. Shut your eyes, jump up and clap your feet together."

Tippy did as he was told and when he opened his eyes again he was sitting on a smooth bit of grass in a place where all the flowers were awake and the moon make it as bright as day. Mr. Rabbit was quite dry and was putting on an apron.

"I'll give you a bit to eat," said Mr. Rabbit. He went into his little cave to hunt for some food, but when he came out he hadn't found a thing.

"I lost my cabbage in the stream," he said sadly. "There isn't a thing in my pantry but an apple. I haven't even one carrot!"

"But I like apples," said Tippy.

"Then you may have it," Mr. Rabbit answered and went and got it.

"Don't you want a piece yourself?"

"Don't You Want a Piece Yourself?" Asked Tippy

little song was lost in a series of swishes. Tippy sat up wide awake again. Something was struggling in the water and a husky voice cried out: "Hal-lup! Hal-lup! I'm drowning!"

Two long white ears came up out of the water, and two bright eyes, then—Glib—under they went and a pair of funny long furry feet and a stump of tail came up.

"Wait!" cried little Tippy, "I'll save you!"

He took off his flip-flap-flip slippers, rolled up the legs of his little pink nightie and waded carefully into the stream. The water purred about him, and he thought he heard the stream laughing. Just then the ears came up again and Tippy grabbed them just in time to save them from another ducking.

It was a big white rabbit, as I guess you've guessed already. Tippy pulled him out and up the bank.

"There!" he said.

"My gracious!" gasped Mr. Rabbit.

"My cabbage gone and me drenched."

"But you're saved," said Tippy, because he had always been taught to try to see the bright side of things.

"And wet to the skin," growled Mr. Rabbit. "Wet—to the—bone!"

He was certainly a sorry object, sitting there on the grass, his fur all up in little spikes and water dripping from his ears, whiskers, and even off his toes!

"I'll get my death of cold before I ever reach home, too," went on Mr. Rabbit, a big tear adding to his wetness. He got up slowly and picked up his cloak, which was quite wet, too. Then he fell to shivering as his two legs couldn't hold him up.

"Pr'haps I can squeeze the water out of your cloak," said Tippy politely.

"I don't think anything but the sun could dry it, and there's only a moon out, just now," said Mr. Rabbit. "I wish I was home."

"Where is your home, pr'haps I can help you get there," said little Tippy.

"My home is just outside the Gates of Horn, just outside of Fairyland."

"O-o-o! take me there!" cried Tippy. But Mr. Rabbit only tried to wring the water out of his tail.

"How can I take you?" Mr. Rabbit asked, when he'd squeezed his tail as near dry as possible. "You're a lot bigger than me."

"Then I'll take you," said Tippy, "if you'll tell me which way to go."

Mr. Rabbit agreed and Tippy helped him climb up on his back. Then Tippy found his flip-flap-flip slippers and they were ready to be off.

"Run to your right," said Mr. Rabbit. Tippy ran, quite willing to be off, but before he had gone very far, Mr. Rabbit stopped him by shouting in his ear: "Now run to your left." Tippy turned and ran back.

"Now to your right, again, my fur is beginning to get dry already, now

asked Tippy.

In rada bi tudi Anica,

da je metuljek krilat,

da sprelevata v planini se,

kjer vije imajo svoj grad.

In rada bi tudi Anica

pot vodila v mlino,

pot vodila v mlino,</

FR. MILČINSKI:

MUHOBORCI

(Nadaljevanje)

Tačas je sedela Čopka na skrajnjem koncu sadnega vrta pod širokim orehom, imela je marogastega mačka v naročju, ga glađila in izpravevala, če jo ima kaj rad. Včasi je dvignila oči in zaupljivo pogledala v mladega, ogorelega moža, ki je stoeč na stezi zunaj vrta, slonel na ograji in z veliko resnobo motril mačka, ki je sukal okroglo glavo in mežikal.

"Zdi se mi, danes je nervozan," je omenil.

"Ta neumni shod je vsega zbegal," je odgovorila in huda nejvolja se ji je brala na rožnatem licu. Pritisnila je mucka k sebi, da ga odškoduje za prestane neprijetnosti zborovalnega hrupa. In potem je vstala, da je lahko tudi mladi mož pri ograji pobožal mucka, in ni je motilo, ko je roka mladega moža pogladila nele muckovo dlako, ampak tako mimogrede tudi njeni roki.

V ta svoj nežni posel sta bila tako zaverovana, da čisto nič nista čula Julkine mame, ki je iškala in klicala hčerko, da se poslovi od odhajajočega slavnega gosta. Pač pa je mama, do ogala spremivši dra. Gada in moža, zagledala dolgega Podržavega Janka, slonečega ob vrtni ograji. Sta že spet' vkupe! Svetla jeza ji je šinila po rejenem licu in njeni klici: "Julka, Julka!" ki so se bližali po vrtu, niso obetali nič dobrega.

Julka je izpustila mačka, pogledala si je predpasnik, pokimala tovarišu onostran plota in stekla čez vrt materi naproti. Mačelj je smuknil v oreh, Podržajev Janko pa se je tudi potuhnil in izginil od ograje.

* * *

V gostilni pri "Pikapolonci" je živahna družba čakala na kandidata. Mati Polona, vdova že pametnih let, se je sukala v kuhinji, veliko gostilniško sobo pa je vladala hči Slavica s pomično, najeto za ta dan.

Najimenitnejša miza je bila ona v kotu proti kuhinji, tam so sedeli gospod Krunoslav Batič, potem občinski tajnik in upokojeni učitelj Podržaj, oče Janka, in poštar s pipo in s štebelji. Gospod Krunoslav Batič je vodil pogovor.

"Bogami," je rekel, "ta doktor Gad je govornik, jaz vam pravim, on je govornik. Jaz to vem, kaj se pravi, biti govornik in ako vam rečem, doktor Gad je govornik, onda mi lahko verjamete, da je govornik."

"Tebe pa le ne poseka, brivec!" je hudomušno pripomnil upokojeni nadučitelj in tajnik Podržaj.

"Prosim," ga je resno zavrnil brivec, "tu ne gre zame, ampak za doktora Gala, saj ne boste volili mene, ampak njega."

"Primojuduha," se je spomnil Podržaj, "saj je res, zakaj pa ne bi tebe volili! Slavica, še en vrček! Ali si že slišala: Batič kandidira v državni zbor?"

Slavica je bila svojemu začudenju duška z vzklikom "Zs," kakor je skrajšano izgovarjala ime Jezusa, in občuduječ je pogledala brivca, ki ga je resnično štelu sposobnega za vse.

Poštar se je dobrohotno muzal. Govoriti ni imel navade. Udarjen je bil z jezikavo, prepirljivo ženščino; ker pa je bil moder, se je bil privadol molčati in molče hoditi svoja poto. Tako je najboljše vozil.

Krunoslav Batič ni niti za trenotek izgubil miru. "Nemojte verjeti, gospodična Slavica! Gospod tajnik se šali, jaz niti ne morem kandidirati, ker sem inostranec."

Podržaj ni odnaljal. "Kaj tisto! Priženi se kam, da boš imel k svojega, pa te sprejemmo v občino. Gospodična Slavica, usmilite se ga no, takega fanta!"

Slavici se je ne brez truda posrečil ogorčen pogled: "Zs, kakšni ste vi, naka!" Zasukala se je in odšla z vrčkom.

Nič manj ogorčenja ni kazal brivec. "Oprosti, gospod tajnik in nadučitelj, take šale so nedostojne. Vsaka šala dobrodošla, a nedostojna šala ni dobrodošla, ker nedostojna šala ni nikaka šala, ampak žalitev. Ti žališ mene — prosto ti, jaz nisem nič; a ti žališ tudi velevredno gospodično Slavico in tega se v olikonu družbi ne sme."

Velevredna gospodična Slavica, prihajajoča z natočenimi vrčki, je čula te besede in je po njih uravnala svoja okrogla lica in svoj vedno strmeči pogled — in res: videti je bila močno užaljena in huda, huda kakor gambovček, ki se je skregal s svetom. Z zadovoljstvom in ponosom je srce gospoda Batiča naznanje vzel to uspeh. Da, srečen, kdor zna tako govoriti, kakor gospod Batič!

Tako se je po priljubljenem starodavnem vzorcu izbrorno začvala družba pri tej mizi in na enak način, z zafrkavanjem, prejkone tudi pri drugih, to so pričali krohot in vzklik od vseh strani. Vmes je brenčal orkestrion, glasni porok visoke stopnje muhoborske kulture.

Ta hrupni dirindaj je blagovolil gospod dr. Gad, ki je v županovi družbi živahnpo pozdravljan baš vstopal v zakajeno dvorano, počastiti z opazko, da mu napravlja naravnost velikosten vtišk.

Bila je to zelo srečna beseda, ki mu je namah pridobila polovico src vseh navzočih.

Drugo polovico si je osvojil s prijaznim pozivom, naj se vse mize vkupe porinejo — "Saj smo vsi prijatelji!" — kar se je ob navdušenih živio-klicih tudi takoj zgodilo.

Sledilo je predstavljanje.

Tudi brivec je prišel na vrsto. "Moje ime je Krunoslav Batič" in dostavil je: "Oprostite veleučeni gospod doktor, jedno kratko besedo. Li niste, veleučeni, v sorodu z gospodom podpolkovnikom Gadom v Zagrebu? Izborni gospod, imel sem mnogo potov z njim opraviti, znate, službeno."

Gospod doktor je izreklo svoje obžalovanje, da ni nič v sorodu s podpolkovnikom, in izredno gorko je stresel roko gospodu, ki ima znanje s tako visokim dostojanstvenikom.

Vrnivši se na svoj prostor je izrazil brivec svoje mnenje, da je gospod kandidat zelo olikan, fin mož.

Skrajna je bila zabava bolj tiba, vsakdo ni tak junak kakor Krunoslav Batič in vajen občevati z najboljšimi glavami. Temu in onemu volilec se je sitno zdelo, da je pozabil doma kravato ali da ni smuknil v boljšo sukno, in neka mučna prisilenost je vladala omizju.

(Dalje prihodnjič)

DOPSI

(Nadaljevanje s pete strani) decembra 1934 zvečer v Chicago Civic Opera Hall. Skupni stroški kakor tudi stroški posameznih zborov bodo precej visoki. Čisti preostanek od tega koncerta bo razdeljen enako med vse sodelujoče skupine brez ozira na njihovo velikost. Sami želimo videti, kaj prememo Slovani v Chicagu skupno in posamezno; to naj vidijo tudi naši sosedi drugih narodnosti.

Povedati bi bilo treba tisoč stvari, kar se pa ne da vse enkrat. Nenavadne važnosti bo obsežna spominška in programna knjiga, ki bo izdana za ta koncert. Knjiga ne bo navadna zbirka oglasov s programom koncerta, tem več zgodovinski kulturni spominki in slika dela Slovanov v Chicagu. Vsaka narodna skupina bo imela v nji svoj oddelek, kjer bodo priobčene slike in popisi njenih pevskih zborov, oglasi njenih trgovcev, obrtnikov in profesijonalev, in nepristransko zgodovinski članki o začetku in razvoju njene naselbine ali okrožja, o kulturnem in socijalnem delu njenih najboljših osebnosti in organizacij, kolikor mogče tudi s slikami. Knjiga bo tiskana v 6000 izvodih ali več, in bo razdana brezplačno med udeležence koncerta, pa tudi poslana vsem univerzam v Ameriki in nekaterim v Evropi, in vsem pomembnim knjižnicam, da bo služila kot informacijski vir o Slovanih v Chicagu in Ameriki sploh, vsem tistim, ki bodo ta predmet študirali. Ker drugih sredstev nini, da bi mogli plačati za tako knjigo, se bodo moralni stroški zanj skriti z oglasi, ki bodo tudi sami na sebi nekako zrcalo, kolikor premore vsaka narodna skupina v Chicagu na drugih polijih, ne samo na pevskem, in koliko prijateljev ima med vplivnimi sosedi drugih narodnosti.

V teh vrsticah ni bilo mogče povedati veliko, toliko paže lahko vsak vidi, da je ta koncert naša skupna kulturna in narodna zadeva, v resnici pomembna zadeva. Vsak rojak in rojakinja, ki ima v sebi količaj ljubezni do slovenske in slovanske pesmi, in količaj ponljivosti, bo tudi slišal sestreljev zborov, oglasov in godb. Vršile so se vsakovrstne zabave, za katere smo se zanimali in se vesili med svojimi znanci in prijatelji. Za zadnji piknik te sezone, ki bi se bil imel vrshti 2. septembra, je bilo že vse pripravljeno, pa nam je dej vse pokvaril. Vsem prav lepa havila!

Ob prilikah raznih društvenih prireditve pretekle poletne sezone sem se večkrat domislil fantovske pesmi, ki smo jo vratili ob večernih prepevali, ko smo vasovali: "Bolj ko prot' jutru gre, rajši me 'ma dekle . . ." Kajti na piknikih je bilo vselej najbolj "luštno" takrat, ko je šlo proti koncu ali proti jutru. Vsako nedeljo so se slišali slovenski govor, slovenske pesmi in godbe. Vršile so se vsakovrstne zabave, za katere smo se zanimali in se vesili med svojimi znanci in prijatelji. Za zadnji piknik te sezone, ki bi se bil imel vrshti 2. septembra, je bilo že vse pripravljeno, pa nam je dej vse pokvaril. Vsi smo se veselili, kako bo še enkrat prijetno na pikniku, pa je ves dan dej pa dal in smo morali žalostni sevni. — Bratski pozdrav!

Ivan Račič

Detroit, Mich.

Poletno zborovanje gl. odbora JSKJ je končano, zapisnik je dober, samo kar se tiče združevalnega poročila, je izstalo okrožno pismo, v katerem so bile temeljito obdelane ovire pri združenju obeh organizacij. Moje skromno mnenje je, da bi dotično pismo spadalo v zapisnik polletne seje, da je članstvo poučeno kaj je z združitvijo.

Pred časom je sobrat Okolish pisal, da je izpremenil svoje mnenje glede pravnega svetovalca. To je popolnoma pravilno; vsak ima pravico spremeniti svoje mnenje, ako vidi, da ni bilo pravo. Moje mnenje glede pravnega svetovalca pa je, da bi pravni svetovalec moral razumeti besede, kakor so zapisane, ako jih kruhoborci nečejo razumeti, kajti konvencija J. S. K. Jednote je izvolila pravnega svetovalec zato, da bo delal za intereset Jednote.

Sobrat Padar iz Kansasa piše o dobrokah, katere jim poleg kapitalistov deli tudi narava, in da je vsled tega tudi številka njihovega društva med tistimi, ki ne morejo napredovati. Ravno tako se nam godi; deležni smo poleg prirodnih še vseh drugih dobrot novega "dealu," znameniti park. Komaj pa sva

tako, da je tudi št. 144 JSKJ med tistimi, ki ne morejo napredovati. Kajib žrtvam društvene blagajne nazadujemo v članstvu. Razmere se pa še slabšajo, mesto da bi se boljšale. Avtomobilski tovarne kar debelo odsklajajo delave, živiljenjske potrebščine se dnevno dražijo, kaj bo delavstvo pričelo prihodnjo zimo, je težko reči. Kot je videti, nas bodo kapitalisti poslati loviti višnjeve orle, ker so večinoma vse spodili iz Detroita neznamo kam, ali pa jih je morda tista slovenča 7. točka novega "dealu" pojedla. Naj bo eno ali drugo.

Mary Bernick, članica društva št. 144 JSKJ.

Joliet, Ill.

Vsi člani in članice društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ so vladljivo vabljeni, da se udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 16. septembra v navadnih prostorih in se bo pričela ob 1. uri popoldne. Sedaj, ko ni več vročine, ne more imeti nične izgovora, da je prevroča za na sejo hoditi. Vsi bi se moralni zavedati, da je dolžnost vsakega člana, da se udeleži seje vsak mesec, če je le mogoče. Vsi tisti, kateri se tega zavajajo, prihajajo redno na mesecne seje in redno plačujejo svoje mesečne prispevke. Zal, da je teh med našimi člani in članicami le primera malo število. Dobro in pripričljivo bi bilo, da bi tudi drugi, ki le preradi in predolgo zavajajo s plačevanjem asessmentov, posnemali gori navedene člane in članice.

Sedaj pa še nekaj o naših prireditvah pretekle poletne sezone. Vsi pikniki, ki so bili prirejeni v poletni sezoni, so se dobro obnesli. Tudi piknik društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ se je dobro in zadovoljivo obnesel, kar se vidi iz dejstva, da je društveni blagajni prinesel nad \$200,00 čistega dobitka. Prav lepa havila vsem, ki so se pripravili k doblemu uspehu istega; istotako lepa havila tistim, ki so na pikniku opravljali govorove potrebne opravke, da se je vse tako povoljno završilo. Vsem prav lepa havila!

Sedaj pa še nekaj o naših prireditvah pretekle poletne sezone. Vsi pikniki, ki so bili prirejeni v poletni sezoni, so se dobro obnesli. Tudi piknik društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ se je dobro in zadovoljivo obnesel, kar se vidi iz dejstva, da je društveni blagajni prinesel nad \$200,00 čistega dobitka. Prav lepa havila vsem, ki so se pripravili k doblemu uspehu istega; istotako lepa havila tistim, ki so na pikniku opravljali govorove potrebne opravke, da se je vse tako povoljno završilo. Vsem prav lepa havila!

Ob prilikah raznih društvenih prireditve pretekle poletne sezone sem se večkrat domislil fantovske pesmi, ki smo jo vratili ob večernih prepevali, ko smo vasovali: "Bolj ko prot' jutru gre, rajši me 'ma dekle . . ." Kajti na piknikih je bilo vselej najbolj "luštno" takrat, ko je šlo proti koncu ali proti jutru. Vsako nedeljo so se slišali slovenski govor, slovenske pesmi in godbe. Vršile so se vsakovrstne zabave, za katere smo se zanimali in se vesili med svojimi znanci in prijatelji. Za zadnji piknik te sezone, ki bi se bil imel vrshti 2. septembra, je bilo že vse pripravljeno, pa nam je dej vse pokvaril. Vsi smo se veselili, kako bo še enkrat prijetno na pikniku, pa je ves dan dej pa dal in smo morali žalostni sevni. — Bratski pozdrav!

Jurij Prević, predst. društva št. 116 JSKJ.

Chicago, Ill.

Chicaska svetovna razstava se približuje k svojemu koncu. Nekako šest tednov še vratila se vse do vrednosti vse posamezne seje. Vršile so se vse razne društvene zabave, za katere smo se zanimali in se vesili med svojimi znanci in prijatelji. Za zadnji piknik te sezone, ki bi se bil imel vrshti 2. septembra, je bilo že vse pripravljeno, pa nam je dej vse pokvaril. Vsi smo se veselili, kako bo še enkrat prijetno na pikniku, pa je ves dan dej pa dal in smo morali žalostni sevni. — Bratski pozdrav!

Frank Pire, tajnik društva št. 66 JSKJ.

White Valley, Pa.

V dnehi 2. in 3. septembra sem se bil udeležil športnih prireditiv, katera so štiri angleško poslujoča društva SSPZ priredila v Canonsburgu oziroma v Strabane, Pa. Udeležba je bila zelo velika in tako sem se sestal v razvojni kurzu. Vsi smo se veselili, kako bo še enkrat prijetno na pikniku, pa je ves dan dej pa dal in smo morali žalostni sevni. — Bratski pozdrav!

Frank Pire, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Village, Italian Village, Pantheon, Colonial Village, Merrie England, Midget City, Fort Dearborn, Lincoln Group, The Bowery, Black Forest Village, in Wings of a Century. Vstopnina na te prostore je navadno po 25¢ ali celo več, z drugo besedo rečeno, vi dobite za vaš dolar vrednosti šest dolarjev.

Ker se pa te vstopnice pri vratih

zadnjih najbrž ne bodo prodajale,

ampak se prodajajo le v predprodaji, vsled tega sem prevzel prodajo teh vstopnic tudi jaz.

Kdor se zanima, naj se pozuri

dokler jih imam v zalogi.

Pred kratkim je padel policij

ponovno v roke in takrat se

ni utegnil izmazati. Brez nadaljnega

je pr